

Αγαπώ γινότεσσα,

Ζω σήμερα σε γειτονική για την Τερψυθί,
όπου οι είχα αναστατώσει.

Είδησα ότι γέβεις με τα αράκια
επανατά για πά την "Ηλιοφάνεια", λένε όντας
γιατί είναι... μαραστόγειον (δημάσια λεγον).

Χαρακόπειον οι σύνορα
είναι αγαπών
Χαρακόπειον

Πέμπτη, 28 Απριλίου 1988.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ —

Επιμέλεια ΕΛΙΣΑΒΕΤ

ΒΙΒΛΙΟ

Ένας λαϊκός αφηγητής

ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ ΣΑΒΒΑ ΤΣΕΡΚΕΖΗ

Ένα βιβλίο* πού μόλις βγήκε από τό τυπογραφείο, στή Λευκωσία, και μέ μιαστέρη χαρό γέρο παρουσιάζω, γιατί αναγέλ νε μιάν άλλη εποχή, τότε που σχεδόν δέν υπήρχε τό εδώ και τό εκεί, μιά και ο Σάββας Τσερκεζής, ο συγγραφέας του, κύριο, Σμύρνη, Μέση Ανατολή, Αιγαίνη, Αθήνα, Θεσσαλία και Μακεδονία τά είχε κάνει ένα και φωνίζε, μάλλον χωρίς διαβατήριο. Και πάντως «τό εμόν ή τό δον, τό ψυχρόν τούτο ρήμα» δέν είχε προφερθεί ακόμα...

Ο συγγραφέας γεννήθηκε τό 1874, στό χωριό Μαζωτός τής Ιδρυματικής, πού θεωρείται η περισσότερα χρόνια Σμύρνη Καί Αμερικής) άλλοτε δουλεύοντας και άλλοτε άνεργος. Ειναὶ ιδύνατο νά παρακολουθήσεις εδώ τά ταξιδιά του, τίς πηγιτέεις και τά επαγγέλματά του ἀσκησε. Τό 1897, ενώ ήταν είχε τακτοποιηθεί κάπως στην Αλεξανδρεία, μαθαίνει ότι περιπλάνησε η Ελλάς» και «έξαρχος εκ χαράς» κατατάσσεται θελοντής. Παίρνει μέρος στην επιχειρήσεις τής Θεσσαλίας («τήν δεκάτην εδδόμηνη ή-κούδαμεν ότι εγίνετο η μάχη του Βελεστίνου υπό του ήρωας Κυριά Σμολένσκη»).

Σήν Αμερική, αφού περιπλανήθηκε επί ένα έτος, είχε κατορθωει επιτέλους νά μπει λαθρόλαβη, επειδή έπασχε από τραχύ κάτα, πού τόν οδηγήσαν στά ηράμυρα τής τύφλωσης. Παρά τών τά τό 1912, «επειδή κατά την εποχήν εκείνην η Ελλάς επειχεί φατεύετο συμμαχήσας (sic) μετά της Σερβίας και Βούλγαριας εναντίον τής Τουρκίας» ξαναφέυγει για τήν Ελλάδα — «ίνα υπηρετήσω την πρωγιά μου πατρίδα». Πάλι λοιπόν φάχιμος εθελοντής στήν Ανατολή Μακεδονία. Κάπου

στήν «Άνω Τσουμαγιά, παραμονή τής ανακωχής, τραυματίζεται μάλλον σοδαφά. Αυτά τά τρία θέματα, μετανάστευση, πόλεμος τού '97 και ελληνοβουλγαρικός πόλεμος, προβάλλονται ιδιαίτερα μέσα στό πλήθος τών περιπτειών του, πού τίς συνέχει ένας έρωτας πού κράτησε εικοσιάδυν χρόνια (τά δεκαεφτά χωρίς κάπιν αλληλογραφία)» και στό τέλος δικαιώθηκε ο Τσερκεζής παντρεύεται τήν κόρη τών ονειρών του και εγκαθίσταται, τό 1931, στήν Καλογρέζα. Εκείνη πεθαίνει τό 1961 κι αυτός τό 1963.

Και γιά τά τρία θέματα πού προανέφερα, τό βιβλίο τού Σ. Τσ. αποτελεί μιά εξαιρετικά παραστατική και πιστή, από πρώτο χέρι, μαρτυρία. Μάλιστα γιά τόν πόλεμο τού '97 αποτελεί και τή μόνη, δύο ξέρω, λαϊκή μαρτυρία. Η επιμονή του στής λεπτομέρειες εξαλλού και η παρεμβολή χασακτηριστικών επεισοδίων προδίδει ιδιοσυγκρασία γνήσιου αφηγητή πού δέν μετεωρίζεται, αλλά παρακολουθεί τά πράγματα από πολύ κοντά.

Ήταν βέβαια οι ανάγκες τής ζωής πού έριχναν τό συγγραφέα κάθε φορέ σε νέες περιπτειές, αλλά δχι μόνο. Νωρίς αναπτύχθηκε μέσα του και η ανάγκη τών μετακινήσεων. Σ' αυτά πρέπει νά προστεθεί και ο πατριωτισμός του. Τόν αγώνα και τήν θέλιο ζωή τών μεταναστών, καθώς και τήν προσωπική του Ειμαρμένη, σχολιάζει, πιό πολύ και μέ τά πικρότερα λόγια στό βιβλίο του. Σπανίζουν αντίθετα τά σχολια γιά τούς πολέμους στούς οποίους συμμετέχει. Πολύ διακριτικά αντιπαρέχεται τήν ήττα τόν '97. Και μόνον αγότερα, όταν ξαναπαρουσίζεται εθελοντής, δηλώνει: «Θέλω νά βγάλω και ολίγην μουντζού-

τικό πνεύμα τού πρώτου βενιζελισμού».

Ο Σάββας Τσερκεζής είναι βέβαια αυτοδιδακτος. Ορισμένες αναφορές του δείχνουν τό είδος τής «λογιοσύμης» του (πιθανότατα θρησκευτικά και πατριωτικά αναγνώσματα και ρομάντσα). Κυρίως όμως η γλώσσα του. Γλώσσα καθαρεύουσα, άς πούμε, μέ μεγάλες, συχνά, περιόδους, συνταχτικές ανακολουθίες, μέ γραμματικά και

εποχής. Άλλωστε ο Τσερκεζής αφήσε και δεύτερο χειρόγραφο, μέ σαφέστερα λογοτεχνικό περιεχόμενο («Ο ασύλληπτος κλέπτης — Οι δύο διάφοροι αδελφοί») απόσπασμα από τό οποίο παρατίθεται σε Επίμετρο τό βιβλίον.

Άν συγκρίνουμε τό «Ημε-

ρολόγιο» του Τσερκεζή μέ τό «Ημερολόγιο» του Χρήστου Καραγιάνην, πού είναι τό ομόλογό του (αλήθεια πότε θά βγει κι αυτό σε μιά έκδοση τής προκοπής), θά είχαμε νά παρατηρήσουμε πώς στήν περίπτωση τού Τσερκεζή έχουμε νά κάνουμε μέ μιά «συγγραφή συνειδητή», «λογοτεχνική» ακριβεστέρα. Κάποιες σελίδες του φέρνουν στό νού, έστω και αόριστα, ρομάντσα εκείνης τής

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Γ. ΜΠ. ΓΕΝΤ
ραμψίθια και πο τής Ιρλανδίας». ση, επιλογή,
και σημειώσεις Πασχαλίδη. Εκδ
στία, Αθήνα 19
245.

Πολλές φήμες, σμένες και μή, Γέντης άνθρωπο μ προκαταλήψεις, έν γιά τό υπερφυσικό και μεγάλο φόδο δράτες δυνάμεις το πραγματικός κόκον ως παράδειγμά έκανε συχνά στό μέ τη συμμετοχή τος του. Τό θέμα δέν δρίσκεται στό λογικό μέρος τού ή λάστο τό δηλοί ο τικά μέ τίς μαγική σκευτικές πεποιθή Ιρλανδού ποιητή. στοχα σημειώνει ο γωνίας τού μετέ βιβλίου, ποίο γείσ είναι άρρηκτο μένες στή συνειδησης. Σέ αυτή το ση άλλωστε οφείλει διαφέρον του γιά λους, τα λαϊκά τούς, τα ιδιαίτερα από τίς παραδοσίας, γήσεις τής Ιρλανδίας συγκέντρωσε σέ διματικές συλλογές καί 1892), οι οποίοι καιρό απόκτησαν αξία και δέν έπαι σημέρα νά γίνονται μενοναφάρας.

Μέρος τών κειμ φίλοξενύνται στίς σειρές συλλογές μετα ελληνικά ο παρά Στοιχεία, δράκοντεροι και νεράδες αρκετές περιπτώσεις σιάζουν αναλογίες κη μας λαϊκή παραδοσεις οι πρωταγωνι ιρλανδικών μύθων λων. Αθωότητα τή σης, μαγική υπέρ γνωστός, κρυφά ε προσωποποιημένες σωπες δυνάμεις τά βασικά χαρακ τού μύθου και κινο λεσματικά τήν π

«Οσοι θέλουν νά π στήν καθαρή από

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΜΗΛΙΩΝΗΣ

★ ΣΑΒΒΑ ΤΣΕΡΚΕΖΗ: «Τό Ημερολόγιον τού Βίου μου». Εκδόσεις «Συγκρότημα Λαϊκής Τραπέζας — Εκπαιδευτικό και Πολιτιστικό Κέντρο». Επιμέλεια — Σημειώσεις: Φοίβος Σταυρίδης, Λευκωσία, 1988, σ.σ. 313.